

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 21 (1504)

Gorica - četrtek, 25. maja 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Ali vera v Boga ali vera v Nič

ZAPIS V CRNIŠKI KRONIKI

Med zadnjo vojno je Alojzij Novak, dekan v Crničah, pisal župnijsko kroniko. 18. novembra 1943 ima naslednji zapis:

»Danes je napovedan nov nemški stotnik. Za služabnika ima Rusa, doma iz Rostova ob Azovskem morju. Fant mi je povedal: Nisem prostovoljec v nemški armadi. Iz ujetniškega taborišča so me vzeli in me dodelili tem ljudem. Gospodarja ima sitnega, nekega štabnega živinozdravnika (Stabsveterinar), ki mu soba-obednica (v župnišču) ni nikoli dovolj zakurjena, dasi smo v župnišču pri koncu z drvmi.

Zvečer sem povabil Rusa na kozarec vina, ker sem hotel iz ruskih ust čuti, kakšno je versko stanje v Rusiji. Fant ima 21 let in je že tri leta pri vojaki. Ujet je bil v Harkovu.

Vprašal sem ga najprej, ali imajo še cerkve v Rusiji. Pogovarjala sva se vsak v svojem jeziku. Kar se nisva razumela, sva si povedala po nemško. Glede cerkva mi je odgovoril, da teh skoraj tam ni več. On ne hodi v nobeno cerkev in ne molli nič. Boga da sploh ni. V šoli so jih učili tako in jim dokazovali: Tu je miza, kdo jo vidiš; to je kozarec, ker ga držim v roki itd. Le zraka ne vidim, a ga čutim, ko piham.

Boga pa ne vidim, ne čutim, torej ga ni. Vprašal sem ga, ali ve, kdo je bil Kristus. Odmajal je z glavo. Ali ve, kdo je bila Marija. Nanjo se je spominjal, ker imajo Bogorodico doma. A nič drugega ne ve o njej. Kot dokaz, da ni Boga, mi je navedel tudi vzklík Nemcev, ki ga je najbrž dostikrat čul med njimi: Gott mit uns. Rekel je: Nemci trdijo: Bog z nami. Italijani trdijo isto. Angleži se tudi sklicujejo na Boga, Bog pa vseh krivic, ki so jih ti naredi storili, ne more odobravati in ne jim pomagati. Zato je prazna trditev, da je kak Bog.«

IZ PISMA NEKEGA DEKLETA

Tako zapis v črniški kroniki. Nekaj dni zatem sem bral v »Ognjišču« pismo nekega dekleta, ki razkriva, kako sodobni vzgojitelji v Sloveniji govorijo o istem vprašanju. Takole piše:

»Stara sem 15 let. Niham med vero in nevero. Ko sem bilo mlajša, sem bila veliko bolj verna. Nisem dvomila v Cerkev, v Boga. Sedaj se me polaščajo dvomi. Veliko negativnih dejavnikov deluje na mene, mojo vero: šola, knjige, televizija... Naj napišem, kako nam je govorila profesorica pri samoupravljanju: "V preteklosti, ko ljudje niso še bili izobraženi, jim je bilo veliko lažje pojasniti, da je vse ustvaril Bog, kot pa da bi se izobraževali. Niso vedeli, kako je nastalo prvo bitje. Niso poznali sistema križanj, mutacij in podobno, skratka, niso poznali razvojne poti človeka." Pri drugi uri spet razlagajo: "Človek ni poznal naravnih dogajanj, zato jih je pripisoval nadnaravnim silam. Danes, ko je znanost visoko razvita, je drugače." (Ognjišče, april 1978).

Dva zgleda mladih, kako jih marksisti »znanstveno« vzgajajo v neveri. En zgled iz dobe stalinizma v Rusiji, drugi zgled iz bolj sodobne taktike marksističnih vzgojiteljev v Sloveniji. Namen enih in drugih je »znanstveno« dokazati, da ni Boga. Stalinistični »dokaz« je grob: Boga ni, ker ga ne vidimo in ne čutimo. Kaj pa tvoja misel, tvoje predstave? Ne vidimo jih in jih ne čutimo, ali jih zato ni?

OSNOVNO FILOZOFSKO VPRAŠANJE

Drugi iz Slovenije je sodoben konjiček vseh marksistov, ko govorijo o Bogu in človeku. Delajo se vseznale in vse rešujejo z razvojem. Toda ali vedo, kako je nastalo prvo živo bitje? So bili zraven? Ali so vsaj v kemičnem laboratoriju priklicali živo celico iz nežive tvarine?

Potem so tu naravni pojavi: dež, toča, strela, suša itd. Kaj ve znanost o tem? Le kanček več kot naši pradedje. Toda tudi ko bi znanost vse odkrila in pojasnila o pojavih v naravi, kaj bi iz tega sledilo? Vprašanje, zakaj in čemu, bi se samo premaknilo za korak nazaj, ostalo pa bi še naprej neizprosnost kot danes in kot zmeraj.

Saj vemo, da se za vsakim novim odkritjem v naravi postavijo nova vprašanja. Za vsemi temi vprašanji pa stoji tisto prvo: Ali more nekaj nastati iz nič? Ali je mogoče, da je vesolje »perpetuum mobile«, nekaj, kar se giblje, razvija, a se nikoli ni začelo? Kajti če je narava večna, se namreč nikoli ni začela. Če nima začetka, kako se nadaljuje? Če se pa nadaljuje, se je začela, ker ni nadaljevanja brez začetka. Pot, ki se nadaljuje, se nekeje začneja.

To je osnovno filozofsko vprašanje, ki se ga noben marksistični učenik ne upa zastaviti pred mladino, še manj pa marksistični profesor, češ da ni »znanstvenost«. Ob tem vprašanju je Ruggero Orlando dejal: »Večja je vera nevernih, ki verujejo v razvoj, kot pa verni, ki verujejo v Stvarnika.«

Zaradi tega znanost ne bo nikdar odpravila vere, kakor ne bo odpravila filozofije, ker bodo zmeraj ostala odprta poslednja vprašanja o človeku, svetu in Bogu. Ob teh vprašanjih se bo človek še nadalje opredeljeval za vero v Stvarnika ali za nevero, oziroma za vero v Nič, za nesmisel.

K. H.

Množični pokol v osrčju Afrike

Osrednji dogodek preteklega tedna je bil pokol belih naselencev — okoli 200 oseb — in nedoločeno število domačinov v pokrajini Saba, ki pripada afriški državi Zair, kot se sedaj imenuje bivša belgijska kolonija Kongo. Nekdanji katanški orožniki, ki so se po ugotovitvi sedanjega zairskega predsednika Mobutuja na oblasti umaknili iz Sabe (bivša Katanga) v sosednjo Angolo, so že lani poskusili vdor v Sabo, a so bili odbiti. Letos so poskusili znova. Pod vodstvom kubanskih častnikov so zasedli rudarsko središče Kolwezi in bili en teden gospodarji položaja. Ko je postalo očitno, da bodo na poziv Mobutuja prišli belgijski in francoski padalci, so se spravili nad belce in Mobutuju zveste domačine. Prišlo je do množičnih ubojev, posilstev in ropanja hiš belih naselencev. Ko so pristali padalci, so se napadalcu umaknili. Po zračnem mostu je bilo prepeljanih v Evropo 2.270 belcev, od njih 98 Italijanov. Dva Italijana sta bila ob življenju. V Kolweziju pogrešajo še 170 belcev. Verjetno so jih napadalcu vzeli s seboj kot talce. Akcija francoskih in belgijskih padalcev je povzročila po svetu različno reakcijo: demokratična javnost jo odobrava, levičarski krogi pa obsojajo, saj ni nobena skrivnost, da stoji za vdorom v Sabo Sovjetska zveza, ki bi se rada polastila na rudah bogatega področja, obenem pa si pridobila v Afriki novo postojanko. Zal se dogaja, da je Severna Amerika ob vsem tem dogajanju vse preveč brezbrizna. Carter, bivši proizvajalec ameriških lešnikov, se vedno bolj razkriva nesposoben za vodstvo svobodnega sveta.

Referendum v nedeljo 11. junija

Po hišah so začeli nositi volivnice za referendum v nedeljo 11. junija. Za kaj gre? Radikali so lansko leto zbrali potrebne podpise za referendum o raznih zakonih, ki bi jih bilo treba odpraviti. Osem je bilo takih zakonov, med njimi stari zakon o splavu, ki je bil še iz časov fašizma. Med pripravami za referendum so nekatere zakone že popravili, med temi zakon o splavu kot pišem na drugem mestu. O nekaterih je najvišje sodišče razsodilo, da o njih ni dopustno ljudsko glasovanje kot npr. o konkordatu. Ostala sta še dva zakona in sicer zakon Reale in zakon o javnem finansiranju strank. Zakon Reale o javni prostosti predvideva večje pravice policiji pri zatiranju nasilja v državi. Radikali so proti temu zakonu, češ da krši svobodo državljanov, zato da ga je treba odpraviti. Glede strank pa menijo isti radikali, naj si same poskrbijo za svoje finančne stroške.

Kar je bilo pričakovati, se je zgodilo: v četrtek 18. maja je italijanski senat s pičlo večino nekaj glasov izglasoval zakon o liberalizaciji splava (160 proti 148). S tem je tudi Italija stopila v vrsto tistih držav, ki v svoji zakonodaji smatrajo umor še nerojenih otrok kot moralno indiferentno dejanje, podobno kot če si izdereš gnjl zob. Nič več nič manj, le s to razliko, da moraš zobozdravniku plačati, splav bo pa ženska dosegla brezplačno, to je na državne stroške. Stroške bomo namreč plačali mi davkoplačevalci.

Kampanja za ta zakon se je vlekla dolgo časa, od 1974, ko je bila na referendumu odobrena razporeka. Že takrat so mnogi napovedovali, da bo prihodnji korak abortus. To se je res zgodilo. Tudi italijanska družba je sedaj deležna obeh teh »bлагосlovov naprednega človeštva«, ki sta razporeka in splav.

Kampanja ob tem slednjem zakonu ni bila lahka. Spoprijeli sta se v parlamentu in v javnih debatah obe skupini, zagovorniki in nasprotniki splava. Vsak je ponavljal svoje argumente. Lansko leto se je zdelo, da bo zakon propadel, ko ga je senat odklonil. Po enem letu se je kolo zasukalo: s pičlo večino je bil zakon odobren.

Nič niso pomagali pozivi škofov, številnih kristjanov in tudi postenih laikov, ki so opozarjali naj-

prej poslance, potem senatorje, naj ne zatajijo svoje vesti in naj ne odobrijo zakona smrti. Nad vestjo in nad človečnostjo je zmaga strankina disciplina, ki je vezala poslance in senatorje: komunisti, socialisti, liberalci, socialni demokrati, republikanci so na ukaz stranke glasovali za abortus; demokristjani, misovci, demonačionalci in južnotirolska Volks-partei so glasovali proti. Upajmo, da ta skupina ni glasovala samo zaradi strankine discipline, temveč iz prepričanja.

ZNAČILNOST ZAKONA

Italijanski zakon o abortusu ima nekaj značilnosti, ki jih težko najdemo v kaki drugi državni zakonodaji. Predvsem določa, da je edinole ženska v prvih treh mesecih nosečnosti tista, ki odloča, ali bo spočetega otroka sprejela ali ga bo zavrgla. Pa naj bo mladoletna ali polnoletna, poročena ali neporočena. Če hoče splaviti, ji morajo biti vsi na uslugo, zdravniki, babice, bolnice, bolničarji in državljani, da ji plačajo stroške. Če je mladoletna, se sicer vpraša tudi njeni starši, toda odloča sama. Poleg tega je zdravnik dolžan uslišati vsako nosečo žensko in ji narediti uslugo, ki jo zahteva. Če bi kak zdravnik v vesti ne odobral splava, mora to izjaviti ob začetku svoje službe oziroma en mesec potem, ko bo zakon sto-

pil v veljavo. Po določilih italijanskega zakona o abortusu bo odslej žena edina, ki bo odločala o življenju in smrti bodočih Italijanov. Očetje, družba bodo morali lepo molčati in plačevati zadevne stroške.

Ne vem, ali je še kje na svetu kak tako liberalen zakon glede splava, istočasno pa tudi zakon, ki bi ženo prepuščal samo v tako usodni izbiri.

KRISTJANI PRED NOVIM ZAKONOM

Zakon o abortusu so izglasovale tako imenovane laične stranke, to je stranke, ki se glede morale sklicujejo samo na človeško modrost, ki nad človekom ne priznavajo nobenega večnega Zakonodajalca, ki jim zato zapoved: Ne ubijaj! ni božja, temveč človeška. Tako človeška, da sme človek z njo počenjati, kar hoče. Sme moriti še nerojene otroke, kakor sme moriti svoje politične nasprotnike (Rdeče brigade) ali streljati talce (nacisti) ali zapirati oporečnike v umobolnice (Sovjetska zveza). Če je človek gospodar življenja, zakaj bi ne smel početi z življenjem, kar se mu zdi koristno?

Zgodovina pravi, da to ni nič novega. To je pogansko gledanje na človeka, ki je poglalo in se ukoreninilo izven krščanstva, v grški, rimski in drugih izven krščanskih kulturah. Grški in rimski juristi so opravičevali abortus že davno pred feministkami. Toda naj moderni človek ne pozabi, da so isti juristi opravičevali tudi suženjstvo in umor sužnjev, umor ujetnikov in deportacije premaganih ljudstev. In še marsikaj drugega. Vse v imenu človeške morale, ki je morala egoizma in morala močnejšega.

Sredi takega sveta so se znašli prvi kristjani kot učenci Jezusa. Kako naj živijo? Uvideli so, da mora njihov model življenja izhajati iz evangelija, nauka apostolov in nauka škofov, to je Cerkev, ki jo vodi Sveti Duh. Zato so si že zgodaj odgovorili tudi na vprašanje prostovoljnega abortusa, čeprav o tem ne govorijo ne evangeliji in niti pisma apostolov. Njihov odgovor je bil tisti, ki ga najdemo v pismu Barnabe. To je krščanski spis, ki je nastal okrog leta 140 po Kristusu. V njem piše: »Ne boš umoril plodu s splavom, kakor tudi ga ne boš ugonobil po rojstvu.« (Non interficies fetum in abortivum nec etiam interimes post nativitatem.) To je odgovor, ki so ga dali prvi kristjani na pogansko moralo svojega časa.

Temu odgovoru je ostala Cerkev zvesta vedno in brez slehernege popuščanja. Zato je na zadnjem koncilu izjavila, da je prostovoljen umor še nerojenih otrok »gnusno dejanje«. To je nauk nas kristjanov, to je zapoved, ki se je moramo držati, če nečemo pogubiti svojih duš. Kajti mi se ne smemo sklicevati samo na človeško modrost, ampak moramo svoje ravnanje usmerjati po zapovedih, ki smo jih prejeli od Kristusa in ki jih Cerkev nezmotljivo tolmači.

V poganskem okolju, v katero se zmeraj bolj pogrezamo, moramo kot prvi kristjani predvsem živeti iz vere, ki smo jo prejeli, da bo zmagovala ljubezen nad poganskim egoizmom, pravica šibkih do življenja nad samopašnostjo močnih.

K. H.

Kot v Stalinovih časih

Jurij Orlov, 53-letni nekdanji fizik in dopisni član armenske akademije znanosti je pred dvema letoma ustanovil v Moskvi skupino za nadzor nad izpolnjevanjem Helsinške listine. Ta skupina je štela sedem članov. Od njih sta na prostosti samo še dva, ostale pa so ali pozaprl ali izgnali.

Orlov je tujim dopisnikom večkrat dal informacije o tem, kako sovjetske oblasti kršijo določbe Helsinške listine. Te so se maščevale tako, da so ga zaprle, češ da je klevetal sovjetsko državo. Sedaj je prišel pred sodišče in bil obsojen na najvišjo možno kazen: sedem let prisilnega dela in nato še pet let prisilnega stalnega bivališča.

Proces je potekal kot v Stalinovih časih: sodnik ni dovolil pričevanja razbremenilnih prič, češ da je krivda že dokazana; v sodno dvorano so bili pripuščeni poleg žene Irine in dveh sinov le tisti, ki jih je za to odbrala policija in so med procesom

vzklikali: »prodanec, vohun, izdajalec«. Zunanji dvorane na ulici se je medtem zbrala stoglavna množica drugih, za katere v sodni dvorani ni bilo mesta. Med njimi so bili zahodni dopisniki, predstavniki ameriškega in kanadskega poslanstva ter bivši fizik in Nobelov nagrajenec Saharov z ženo. Ta dva sta se sporekla s policisti in bila potem aretirana. Na sedežu policije so ju nato zasliševali pet ur, proti večeru pa izpustili.

Seveda je ostra obsodba Orlova vzbudila v zahodnih državah splošno ogorčenje. Angleško zunanje ministrstvo je takoj protestiralo pri sovjetskih oblasteh, a prejelo ciničen odgovor, naj se britanska vlada raje briga za oporečnike na Sev. Irskem. Poslanska zbornica v ZDA je izglasovala zahtevo, naj sovjetske oblasti spustijo na svobodo Orlova in 22 drugih oporečnikov, ki so bili obsojeni, ker so zahtevali, da se spoštujejo načela sporazuma v Helsinkih.

Najbolj ostro izjavo zoper obsodbo pa je prinesel dnevnik »L'Humanité«, glasilo francoske komunistične partije. »Težko je verjeti,« je rečeno v omenjenem listu, »da bi dejavnost Orlova mogla po 60 letih oktobrske revolucije omajati sovjetski režim. Kar je žalostno, je to, da je bil Orlov obsojen zato, ker se ne strinja s pogledi sovjetskih voditeljev. Toda zgodovina Sovjetske zveze je grenko pokazala, da tisto, kar je nekega dne čista resnica, lahko druga dne postane tragična zmeta. Demokracija se žal v SZ zadnje čase ni izboljšala, temveč poslabšala.«

Nehote ob tem procesu napravi objektivni človek primerjavo s procesom, ki poteka v Turinu proti rdečim brigadistom. Ti se okoriščajo s pravicami, ki jim jih daje pravna država v meščanski družbi ter izizvalno razlagajo svoje revolucionarne ideje, ki jih mednarodni tisk točno objavlja. Oporečnik Orlov se bori za pravno državo italijanskega tipa, rdeči za moskovski tip. Pa so še mnogi med nami, ki dajejo prav slednjim. Nočejo resnice, ker je zanje neprijetna.

Pogreb škofa dr. Držečnika

Pokojni papež Janez XXIII. s sedaj tudi že pokojnim mariborskim škofom dr. Maksimilijanom Držečnikom, ko je slednji po svojem imenovanju za mariborsko lavantinskega škofa leta 1960 obiskal Rim

Škof dr. Maksimilijan Držečnik je imel v sredo 17. maja popoldne v Mariboru veličasten pogreb. Že dolgo pred pogrebom je bil obširni trg okoli stolnice poln ljudi. Pogrebni sprevod, ki ga je vodil apostolski pronuncij Michele Cecchini, je iz škofijske palače krenil preko trga v stolnico. Pred stolnico so položili krsto na začasni oder in začeli so se poslovnimi govori.

Točno ob 15. uri so se začele pogrebne slovesnosti. V sprevedu so bili samo bogoslovci in duhovniki ter ob krsti škofje. Pogrebni sprevod, ki ga je vodil apostolski pronuncij Michele Cecchini, je iz škofijske palače krenil preko trga v stolnico. Pred stolnico so položili krsto na začasni oder in začeli so se poslovnimi govori.

Prvi je govoril Stane Kolman, predsednik slovenske komisije za odnose z verskimi skupnostmi, nato nadškof Franjo Kuharič iz Zagreba, predsednik jugoslovanske škofovske konference, Rafko Vodeb za Mohorjevo družbo in prof. Franc Perko, dekan teološke fakultete v Ljubljani.

Potem so prinesli krsto v prezbiterij. V lepi, na novo okusno prenovljeni stolnici, je sledila pogrebna maša apostolskega pronuncija, pri kateri so somišale samo škofje in nekaj kanonikov. Presenečeni smo bili, kako dobro obvlada pronuncij slovenščino. Med mašo je govoril nadškof Jožef Pogačnik, ki je orisal življenjsko pot

pokojnega mariborskega škofa. Poudaril je, da je bil pokojni škof verjetno med vsemi škofi v Jugoslaviji najbolj priljubljen med ljudmi. Ob koncu maše je spregovoril škof Fabian iz Sombatelyja na Madžarskem, predvsem v imenu svojega predhodnika pokojnega škofa Rogača, ki je bil velik prijatelj dr. Držečnika.

Po maši so škofa položili v novo grobnico v prezbiteriju stolnice. Vsa zbrana množica je takrat občuteno zapelo ljudsko pesem V nebesih sem doma.

Koliko ljudi se je udeležilo pogreba? Težko je reči. Verjetno okoli 50.000. Duhovnikov je bilo več sto, saj so bili iz vseh slovenskih škofij in še iz inozemstva. Iz Tržaške smo bili na pogrebu trije duhovniki. In škofje? Kardinal König z Dunaja in kardinal Lekai iz Budimpešte, oba škofova sošolca iz rimskih let. Nadalje vsi slovenski škofje, nadškof Kuharič iz Zagreba, predsednik jugoslovanske škofovske konference, Köstner iz Celovca, tudi sošolec iz Rima, škof Nežić iz Poreča in drugi.

Ob koncu pogrebnih slovesnosti se je mariborski pomožni škof dr. Grmič v imenu mariborske škofije zahvalil vsem, ki so počastili umrlega škofa. Zares bogato je bilo njegovo duhovniško življenje. Stalno se je trudil, da bi bil vsem vse, da bi bil po Jezusovem zgledu dobri pastir vseh, ki mu jih je zaupala božja previdnost.

S. Z.

List »Die Furche« o samoupravljanju

Dunajski katoliški tednik »Die Furche« je v svoji aprilski številki letos objavil daljše poročilo svojega dopisnika iz Ljubljane o jugoslovanskem tkm. samoupravljanju. Poročilo je komentar na srečanje »samoupravljalcev« v srbskem mestu Kragujevac februarja letos o vprašanju dobička v jugoslovanskih obratih in njegovi delitvi na plače in gospodarske naložbe.

Ta delitev se namreč nikakor ne da vskladiti z razglašanim socialističnim načelom: Enako plačilo za enako delo! Uspešnejša podjetja razdeljujejo namreč večje plače, zaostajanje drugih podjetij pa ni vedno ali pa tudi sploh ni krivda delovnih kolektivov, ampak državne davčne, izvozne politike in drugih omejitev ali podpor. Zato ostaja omenjeno socialistično načelo slej ko prej neuresničeno. Gospodarski položaj se zaradi inflacije še otežuje. Največjo stopnjo le-te povzroča prav osrednja beogradska vlada z ogromnimi gradnjami in zanje najetimi krediti, ki jih potem osrednja banka poravnava s ponatiskovanjem denarja.

Poleg tega pa je samoupravljanje samo na zunaj »samoupravno«. Komunistična partija ima namreč v vsakem podjetju svojo celico, katere člani so vsi vodilni v podjetju. Prek te celice ukazuje stranka dejansko podjetju, kaj mora le-to storiti, ali se spojit s katerim drugim podjetjem ali prevzeti kako pasivno podjetje. In katero osebo naj vzame v službo.

Je pa jugoslovanski model vendarle med vsemi socialističnimi gospodarstvi najbolj sproščen, ker ga ne utesnjuje centralni načrt, po katerem bi vlada določala, kaj in koliko mora posamezen obrat v določenem času, navadno tkm. »petletki« proizvesti. To po navadi ohromi celotno gospodarsko poslovanje. Počasi se temu tržnemu načinu gospodarjenja pridružujejo tudi druge vzhodnoevropske države, med njimi na prvem mestu Romunija in Češko-slovaška.

UTRIP CERKVE

- Nedavno je papež Pavel VI. sprejel škofo iz države New York (ZDA). V tej državi je šest milijonov katoličanov. Sv. oče je škofo opozoril na pomen dobro pripravljen in opravljene osebne spovedi za notranje očiščenje. Opozoril je tudi na navodilo, naj otroci pred prvim obhajilom vsekakor opravijo tudi spoved. Glede splošne spovedi je dejal, da je dovoljena le v izjemnih primerih, npr. če je zelo veliko vernikov ali premalo spovednikov.

- Nenavadna nesreča se je primerila nemškemu kardinalu Josephu Schröfferju v Rimu. Ko je vodil pred kratkim somaševanje v baziliki sv. Janeza v Lateranu, je med obredom nerodno stopil, zaradi tega padel in si pri tem zlomil levo roko.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Sveti oče se v svojih govorih pri srečanju z verniki še vedno spominja tragično umrlega predsednika DC Alda Mora in njegovih petih spremljevalcev. Tako je storil tudi pri skupni avdienci prejšnjo sredo. Dejal je, da je smrt Alda Mora in njegovih spremljevalcev zaključek dolge moralne krize, ki pretresa italijansko družbo. Omenil je tudi krivične zakone, ki jih je sprejel italijanski parlament. Izrečno je omenil zakon, ki dopušča razporoko in zakon o dovoljenosti splava. Vendar je svoj govor zaključil z besedami upanja, da more Bog tudi posledice hudobije končno obrniti v na dobro.

■ V Rimu je končno policija odkrila dve skrivališči rdečih brigad. Eno skrivališče je bilo tudi tiskarna, ki so se je brigadisti posluževali za objavljanje svojih razglasov. Na podlagi dosedanjih preiskav naj bi se pokazalo, da so v Rimu delovala tri teroristična jedra in sicer Rim-jug, univerza ter telefonska služba SIP.

■ V Turinu so po hitrem postopku obsojili ustanovitelja rdečih brigad Renata Curcia na dodatnih 18 mesecev zapora, ker je med sojenjem izjavil, da pomeni uboj Alda Mora »dejanje proletarske pravice«. Enako kazni so izrekli njegovemu »namestniku« Franceschiniju, ki je ponovil iste besede, ko so Curcia odstranili iz sodne dvorane.

■ Vsaj enkrat palestinskim teroristom njih podvig ni uspel. Ko so se skušali na pariškem letališču polastiti izraelskega letala, so jim francoski varnostni agenti to že v kali preprečili. Na streljanje teroristov so odgovorili s protiakcijo, pri čemer so bili ubiti vsi trije napadalci, življenje pa je izgubil tudi en pripadnik varnostnih sil. Šest oseb je bilo ranjenih.

■ Levičarska vlada polkovnika Mengistuja je sprožila pretekli teden silovito ofenzivo zoper borce osvobodilnega gibanja v Eritreji. To gibanje sestavljajo tri skupine, ki pa se med seboj ne razumejo preveč. Računajo, da jih je skupaj 25.000. Trenutno obvladajo eritrejski gverilci 90 odstotkov ozemlja, etiopska vojska se pa drži le v treh mestih Asmari, Asabu in Masau. V svojem govoru, v katerem je Mengistu najavil ofenzivo zoper Eritrejo, je tudi dejal, da uživa Etiopija stalno podporo Sovjetske zveze, Kube, Vzhodne Nemčije, Južnega Jemena in »drugih iskreno socialističnih ter naprednih dežel«. Ameriški obveščevalci trdijo, da je v Etiopiji trenutno 17.000 kubanskih vojakov ter 1.000 sovjetskih vojaških svetovalcev.

■ Severnoameriški senat je odobril sklep predsednika Carterja, da bodo ZDA v bližnji bodočnosti prodale Izraelu 90, Saudski Arabiji 60 in Egiptu 50 letal istega tipa. Za Carterja pomeni odobritev prodaje letal »našo neuničljivo obvezo v korist varnosti Izraela, obenem pa krepi naše vezi z zmernimi arabskimi državami«. Nasprotnega mnenja sta republikanska senatorja Javits in Case, ki menita, da bo prodaja letal Arabcem povzročila pri njih večje nepopustljivost in tako otežila pomiritev na Blaznem vzhodu. Tudi za izraelskega predsednika vlade Begin pomeni sklep ameriškega senata »za izraelsko varnost negativen obrat«.

■ Tri dni se je mudil v Pekingu najožji sodelavec predsednika Carterja in svetovalec za probleme državne varnosti Zbigniew Brzezinski. Stališča Pekinga in Washingtona so si glede vmešavanja Sovjetske zveze in Kube v afriške zadeve precej sorodna, le da očitajo Kitajci Amerikancem, da so do Sovjetov preveč popustljivi.

Iz Slovenije

Nova slovenska vlada

Po končanem kongresu Zveze komunistov Slovenije in po končanih volitvah v razna republiška telesa je bil izvoljen novi republiški svet ali vlada. Svet ima 26 članov, med njimi so štiri ženske. Zanimivo je, da so finančno ministrstvo zaupali Milici Ozbič. Novi predsednik izvršnega sveta je dr. Anton Vratuša, ki bo zamenjal ing. Marince. Anton Vratuša je doslej vršil razne posle pri zvezni vladi v Beogradu, kjer si je pridobil ugled sposobnega diplomata. Želimo, da bi uspešno vodil slovensko politiko z manjšo togostjo in zaprtostjo do zamejcev kot njegov predhodnik.

Predsedstvo SR Slovenije pa šteje osem članov, ki so vsi preizkušeni borci iz stare garde: Tone Bole, Josip Vidmar, Mitja Ribičič, Anica Kuhar, Vida Tomsič, France Popit, Sergej Kraiger, Marjan Breclj in Viktor Avbelj.

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

MATI TEREZIJA O MARIJI

Občudujem veličino božje Matere Marije. Zdi se mi velika prav zato, ker je tako ponižna. Ni čudno, da je Jezus tako poudarjal ponižnost. Živel je z Marijo in videl lepoto njene ponižnosti.

Biti ponižen se pravi priznati resnico. Sami od sebe ne moremo nič storiti razen greha. Smo slabotni in siromašni. Vse darove, ki jih imamo, nam je podaril Bog. »V njem pa,« kot pravi sv. Pavel, »vse premorem, ker me krepča.«

Naj nas Marija naredi ponižne in z vsem srcem predane božji volji, kot je bil Jezus ves vdan Očetovi volji. Jezusovo srce se je oblikovalo pod Marijinim srcem. Učimo se od nje ponižnosti in veselo sprejemajmo ponižanja, ki nas zadenejo. Ustvarjeni smo za velike reči. Čemu bi se mazali s tem, da se povišujemo in zapravljamo čas z nepomembnimi stvarmi.

Koliko reči se lahko naučimo od Marije! Vedela je, da je v njej Vsemogočni, dajala se mu je na razpolago in skušala z njegovo močjo živeti in delovati. Marija je rekla Jezusu: »Vina nimajo!« Recite ji, naj mu reče: »Glej, ponižnosti nimajo, predanosti, dobrote, milobe...«

Postati v srcu majhen ni lahko. Vendar se Bog poslužuje prav naše majhnosti, da dela, kar hoče, ne pa naših sposobnosti.

Majhen postaneš, če si prizadevaš, da ne govoriš veliko o sebi; da se brigaš za svoje zadeve; da se izogiblješ radovednosti; da se ne vtiščaš v druge, ko rešujejo svoje stvari; da sprejemaš nasprotovanja z dobro voljo; da ne očitaš drugim njihovih napak; da mirno poslušaj karanje, čeprav je krivično; da preneseš, naj se izpolni volja drugih; da poslušaj zmerjanje in očitke drugih; da mirno odgovarjaš, ko vpijejo nate; da se odpoveš iskanju hvale in čaščenja; da se braniš s svojim dostojanstvom; da ne vsiljuješ svojega mnenja, čeprav veš, da imaš prav; da sprejemaš nase tudi to, kar je najtežje.

Majhnost je v tem, da znamo tudi molčati. Tako more človek govoriti z Bogom. Tako moremo videti Kristusa, ki ga sicer ne opazimo. Seveda je treba biti pogumen, da znaš včasih držati oči zaprte. Marija je znala molčati. V evangeliju je pisano, da je dogodke »ohranila v svojem srcu in premišljevala«.

Ko pride Jezus v naše srce kot kruh močnih, je prav, da pomislimo, kaj je čutila Marija, ko je bila napolnjena s Svetim Duhom. Čutila je, da v njej vedno bolj raste Kristusovo telo. Vstala je in šla k teti, da bi v Svetem Duhu služila Kristusu.

Marija je bila polna Svetega Duha, a ta zavesti jo je vodila v ponižno službo. Marija se je veselila Jezusovega nasmeha. Veselite se tudi vi kot ona. Ker je bila ponižna, se je veselila. Naj bo Marija vir vašega veselja. Veselje je bilo Marijina moč.

Nikoli ne bomo povsem razumeli, kaj lahko naredi dobrohoten nasme, preprost nasme. Pravimo: »Bog je dober, dobrohoten, razumevaajoč.« Ali smo o tem res prepričani? Če smo, bomo taki tudi mi.

Za vse to je potrebno znati tudi trpeti. Brez tega je naše delo navadno socialno delo, dobro in koristno, ni pa delo kristjana, Kristusa. Brez trpljenja naše delo ni delo odreševanja.

Politični jetniki - sramota človeštva

Amnesty International se zavzema za jetnike, ki so bili obsojeni zaradi rase, narodnosti in jezika ali zaradi svojih verskih, političnih in svetovnonazorskih prepričanj. Brani samo jetnike, o katerih je bilo dovolj gotovo izpričano, da se niso nikoli poslužili nasilja za uveljavitev svojih načel. V preteklem marcu je A. I. izbrala naslednje tri jetnike:

STEFAN WLADIMIROV GUSENKO (Bolgarija) je 50-letni električar, ki so ga aretirali 18. septembra 1976 pod obtožbo, da je razpečeval protikomunistični tisk. Do procesa 28. decembra 1976 je bil zaprt v izolaciji. Domači ga niso smeli videti. A. I. je zagotovila obveščena, da je bil aretiran in zaprt samo zato, ker je imel in posodil tudi prijateljem zahodne publikacije. Obsojili so ga na podlagi členov 108 in 273 kazenskega zakona, ki predvidevata do 8 let zapor za tiste, ki skušajo tudi brez nasilja ošibiti ljudsko oblast in družbeni red v Bolgariji.

Pri A. I. ne vedo, kje je zdaj Gusenko zaprt. Njegova žena in sorodniki so pod stalnim nadzorstvom tajne policije, katere člani so jih že večkrat nadlegovali in jim grozili. Pišite prijazna pisma za jetnikovo takojšnjo izpustitev na naslov: Mr. Todor Živkov, Chairman of the State Council, Sofia, Bulgaria.

AHMED FU' AD NEGM (Arabska republika Egipt) je 48-letni pesnik, ki so ga aretirali januarja 1977 po neredih, ki so izbruhnili v Egiptu zaradi novih določb za podpore pri nabavi živil. V pričakovanju procesa je bil izpuščen, a so ga ponovno aretirali 16. novembra, potem ko se je udeležil nekega srečanja s študenti kairske univerze Ain Shams. 29. novembra je začel z 21 drugimi jetniki gladovno stavko, da protestira proti zaporni kazni in obupnim življenjskim pogojem, v katerih so se nahajali zaporniki. Proces se ni bilo, a se že zdaj ve, da ga bo sodilo vojaško, ne pa civilno sodišče. Pesnik je bil že večkrat zaprt tako zaradi svoje pripadnosti podtalnim organizacijam kakor zaradi pesniškega dela, ki je večkrat kritično do vlade. Nahaša se v zaporu Tora in pri A. I. so zelo zaskrbljeni zaradi njegovega zdravja, ker hudo boleha na želodčni rani. Prošnje za njegovo osvoboditev pošljite na naslov: His Excellency President Muhammad Anwar Sadat, Kairo, Republic Egypt.

NURTJAHJA MURAD (Indonezija) je 42-letna profesorica za jezike. Leta 1959 je šla s pomočjo štipendije študirat ruščino v Moskvo. Vrnila se je v Indonezijo leta 1965 in se poročila z Muradom Aiditom, mlajšim bratom pokojnega predsednika komunistične partije. Takoj po neuspelem državnem udaru oktobra 1965 je bil njen mož aretiran in za dve leti zaprt. Medtem je Nurtjahja poučevala na neki srednji šoli. Leta 1968 sta bila aretirana oba z možem. Nurtjahja se ni nikoli politično udeleževala ne v Sovjetski zvezi ne doma. Njena krivda je samo ta, da je žena Mu-

rada Aidita. Deset mesecev je preživela po raznih zaporih v Džakarti in bila potem premeščena v zapor Bukit Duri v maju 1969, kjer je bila zaprta v izolaciji. Zaradi bolznenosti je leta 1970 preživela 40 dni v bolnišnici. Po vrtnitvi v zapor se je njeno zdravje poslabšalo. Leta 1971 so jo prepelejali v žensko taborišče Plantungan na osrednji Javi. Novembra 1976 so jo zaprli v kaznilnico Bulu v Semarangu zopet v osamitvi. Ob amnestiji decembra 1977 ni bila izpuščena, ker oblasti trdijo, da je »nepoboljšljiva«. Nasprotno pa je bil njen mož ob amnestiji osvobojen. Prošnje za njeno brezpogojno osvoboditev naj bodo nastavljene: President Suharto, Istana Negara, Jalan Veteran, Djakarta, Indonesia.

V nobenem primeru ne pišite naravnost jetnikom, ampak samo na naslove, ki jih svetuje A. I. Bralce Katoliškega glasa vabimo, da se akcije udeležijo. Pojasnila o načinu pisanja lahko najdemo v marsikateri pretekli številki našega lista. Vzorce pisem, ki jih lahko pošljete državnikom in ki so napisana v petih jezikih, lahko dobite tudi na upravi Katoliškega glasa.

Glavni tajnik organizacije je v mesecu januarju sporočil, da so ga v tistem mesecu obvestili o izpustitvi 195 jetnikov, za katere se je zavzela A. I. Med temi so tudi nekatera imena, ki so bila že objavljena v našem listu. Organizacija je v istem mesecu prevzela 155 novih primerov.

Komunisti v Sloveniji

Sorazmerno najmanj komunistov izmed jugoslovanskih republik ima prav Slovenija. Te republike si v odstotkih komunistov na število prebivalstva sledijo v naslednjem vrstnem redu:

Črna gora je na prvem mestu z 9,5 odstotka, sledi Vojvodina z 8,2 odstotka, nato s 7,5 ožja Srbija, s 5,5 Bosna in Hercegovina, s 5,3 Makedonija, s 5,1 Slovenija in s 4,5 Kosovo. Za Jugoslavijo je povprečje 6,7 odstotka.

Slovenija pa ima najvišji odstotek zaposlenega prebivalstva. In zaposleno prebivalstvo je še posebej izpostavljeno političnemu pritisku, zato so odstotki članov partije med zaposlenimi še posebno visoki. Toda prav med temi odstotki je Slovenija med vsemi jugoslovanskimi republikami na najnižjem mestu. Ti odstotki si sledijo takole:

Na prvem mestu, kakor po navadi, je Črna gora, ki ima med zaposlenimi 32,3 odstotka članov partije, sledi Kosovo s 30,1, nato s 25,2 Vojvodina, s 23,7 Bosna in Hercegovina, ožja Srbija ima 21,2 odstotka, Makedonija 19, sledi Hrvaška s 16,4 in nato Slovenija, ki ima le 10,7 odstotka komunistov med zaposlenimi. In še med temi so všteti tuji jezični republik, ki so na delu ali naseljeni v slovenski republiki in je med njimi veliko komunistov. Jugoslovansko povprečje pa izkazuje 21,6 odstotka komunistov med zaposlenimi.

Misijsko srečanje na Formozi

Zabrnel je telefon. Oglasil se je kamiljanski provincial Crotti: »Prišel je Lado Lenček. Dr. Janež ga je odpeljal v Lotung. Pater ne more k vam, pa vi pridite v Taipei...«

No, takega izrednega gosta ne smem kar tako pustiti, saj je prišel iz Argentine, da nas obišče in pozdravi. Razložil sem zadevo ravnatelju: To je urednik slovenskih »Katoliških misijonov«. Že 42 let si dopisujeva, a osebno se nisva še nikoli srečala. Vsa ta leta mi je pomagal, na Kitajskem, v Kunningu, Makau, Hongkongu, Hanoju, Sajgonu, že tudi na Formozo mi je nekaj poslal. Pa ne samo meni, tudi drugim našim misijonarjem je pošiljal in še pošilja pomoč recimo Kerecu, Gedru, Pavlinu... Zato se spodobi, da bi ga šel pozdravit. Kaj pravite?

Ne, mi pravi rektor, ne smete iti z vlakom, to bi bilo 6 ali 7 ur vožnje in potem še tri do Lotunga. Vzemite letalo in boste v 50 minutah v Taipeiju. Kupili so mi vozovnico, s sabo sem vzel nekaj fotografij in nekaj kitajskih slikanic, pa hajdi na tajnansko letališče za notranji promet. Zopet skrben pregled prtljage, žepov in telesa. Uradnik je pregledal še moj jugoslovanski potni list, nakar me je še enkrat premeril od vrha do tal, saj takega ptiča z Jadrana še ni videl. Menda sem edini s takim potnim listom v tej antikomunistični deželi.

V Taipeiju vzamem taksi. Jih je nič koliko, a če nisi nekoliko nesramen, nobena ne dobiš. Odpeljal me je na avtomobilsko postajališče blizu kolodvora. Tu se kar gnete ljudi. Na postaji nisem mogel kupiti listka: na vlakih so vsi sedeži oštevilčeni; ko so vsi prostori razprodani, ne dobiš več vozovnice. Bila je sobota, opoldne, in če se hočeš v soboto kam peljati, si moraš listek vsaj dva dni prej rezervirati. Zato sem vzel taksi, ki je nabiral ljudi.

Proti peti uri sem bil v kamiljanski bolnišnici v Lotungu. Najprej sem pozdravil, kakor se spodobi, rektorja bolnišnice, dr. Didona. Potem je prišel brat Caon in še kdo. Veselo smo se rokavali in jemali v misel stare Kerečeve in čaotunške čase. Dali so mi sobico, tisto, ki sem jo imel, ko sem bil operiran. Potem me je bolničarka, ki ima v oskrbi dr. Janeža, popeljala v operacijsko sobo, kjer je imel dr. Janež enega na mizi. Odložil je svoje nože in dejal: »O dobrodošli! Oprostite, imam še nekaj operacij, potem bom pa kaj skočil k vam. Pojdite v sobico, kjer je g. Lenček.«

Potrkala je. Pater dremlje. Dolga vožnja ga je zdelala in tudi večerajšnji obisk s. Miklavčičeve, ki ima vedno toliko povedati in vprašati, kot pobožna in sveta duša pa tudi rada nekoliko poklepeta.

»Dober dan, gospod Lenček, dobrodošli!« mu zaklicem skozi priprta vrata, on pa meni. »Menda se nisva še nikdar osebno srečala. Vendar se vas spominjam, ko ste odhajali in kako sva si prijateljsko dopisovala.« Dva prijatelja sta torej v objemu.

»Vzemite malo koka-kole in kak oreh. Takoj vam bom povedal, kako je bilo, da nisem prišel o pravem času, posebno ko ste me že v Hongkongu pričakovali. Veste, kakor sva se z br. Kešpretom domenila, sva obiskovala salezijanske ustanove in postojanke drugih slovenskih misijonarjev v Indiji, Tajski, Indoneziji. V Hongkongu sva oba zaprosila vstopno dovoljenje za na Formozo. Meni, kot argentinskemu državljanu, so ga takoj z veseljem dali; njemu pa ne, ker ima jugoslovanski potni list

in pripada drugemu bloku. Tako sva se ločila.«

Ne dom pripovedoval, kako smo, triperesna deteljica, pri večerji trkali s kozarčki, krvavice rezali in štruklje zalivali vse do pol dvanajstih. Zraven pa smo si pripovedovali vse mogoče misijonske in nemisijske zgodbe.

Pred večerjo sva z g. Lenčkom opravila mašo po slovensko. Meni se je beseda kar zatikala, ker pač nisem navajen. Zato sva jo drugi dan, na cvetno nedeljo, ko je maša zaradi pastijona precej dolga, opravila kar po laško.

PROSVETNO DRUŠTVO MACKOLJE

vabi na tradicionalni

PRAZNIK ČEŠENJ

Sobota 27. maja
15.00 odprije kioskov
20.00 do 24. ure prosta zabava z ansambлом »The Lords«

Nedelja 28. maja
14.00 odprije kioskov
16.00 začetek kulturnega programa. Nastopijo domači mešani pevski zbor, domači otroški pevski zbor »Slovenski šopek«, moški pevski zbor društva upokojencev iz Kopra, mešani pevski zbor »Lipa« iz Bazovice, koncert ansambla TAIMS iz Opčin, godba na pihala iz Pridvora
20.00 do 24. ure prosta zabava z ansambлом »The Lords«

Oba dneva bodo delovali dobro založeni kioski s čevapčiči, klobasami in domačim vinom. V nedeljo pomnožene avtobusne zveze z mestom in okolico (avtobus št. 40). V primeru slabega vremena bo praznik v nedeljo 4. junija.

Po maši sva zajtrkovala, potem pa na avto. Doktorja je nekaj prijemalo v želodcu in si ni upal na triurno vožnjo čez gore, po vijugastih cestah, ki so polne avtov, taksijev pa tudi turističnih avtobusov, s katerimi se ljudje prevažajo na vse strani, posebno k morju in v razne turistične centre, ki jih ima ta lepa in res ljubka dežela nič koliko in so jo zato Portugalci ali Španci po pravici krsili za Formozo.

Težko je bilo najti provincialno hišo kamiljancev. Provincial p. Crotti je hotel g. Lenčku dopovedati, da se kar boji za doktorjevo zdravje. Doktor Janež, pravi, nič ne zaostaja za znanim nemškim zdravnikom dr. Schweitzerjem.

Ko sem se vrnil v Tainan, se mi je dr. Janež zahvalil, da sem prišel v Lotung in od tam g. Lenčka pospremil v Taipei, kajti kmalu po najinem odhodu je prišla vrsta bolnikov, dva celo s predrtim slepicem in eden s počenim želodcem; takoj je bilo treba na delo, da rešimo, kar se rešiti da; a za enega, pravi, je bilo prepozno.

Čas je tekel. Z g. Lenčkom sva zavila na tajpeško letališče, veliko, da se človek komaj znajde. En del je za notranji promet; ta je kar natrpan z ljudmi, ki so namenjeni v razna taiwanska mesta. Drugi, še večji, je za mednarodni promet; tu vidiš ljudi vseh barv in narodov, ki se pripravljajo na odhod v Hongkong, Tokio, Ameriko, Avstralijo, na Filipine, v Singapur in kamor še hočeš.

Milo se mi je storilo, ko sva se rokovala, morda zadnjikrat, preden je njegova, tj. Lenčkoga postava izginila za vrati letališke carinarne... Stopil sem na lokalni odlek in počakal, da me je letalo ob dveh odpeljalo v Tainan. Doma sem se zleknil na posteljo, kajti potovanje me je precej zdelalo.

Andrej Majcen SDB

te, ko si mojo ljubezen tako nizko ocenila.«

Seveda me je njegova ganljiva zvestoba močno presunila, a tudi v znatni meri potolažila, zlasti ker se je tudi moje stanje vidno boljšalo.

XIV.

Vmes mi je še en doživljaj povzročil grenke solze. Dušan, ki me je iz Ljubljane prihitel pogledat, ni tajil, da se je bolj ustrašil, ko je zagledal očeta kakor ko je videl moje nogo. Burni dogodki so nam nekoliko odvrnili pozornost od njega; sicer pa sta ga vzlic temu mačeha in Vida nagovarjali, naj si izposluje bolezenski dopust. Tudi jaz sem vneto pomagala, kajti zelo pogosto, kadar nisem mogla spati, sem slišala njegove korake na hodniku. Tako mučno je bilo slišati te stopinje; tja, kratek zastoj in spet nazaj; včasih celo uro. In vsak korak se mi je zdel kot nov sunek v njegovo bolečino; prizadeval pa je tudi mene.

Zvečer, ko so sli drugi že spat, sta oče in Duško obsedela v moji bližini ter se tiho menila, očitno prepričana, da sem za-

Mladina Slovenske skupnosti ob volitvah

V preteklih dnevih je imela Mladinska komisija Slovenske skupnosti v Trstu več sej in širših sestankov z mladimi. Na dnevnem redu je bilo vprašanje bližnjih volitev, pri katerih morajo tudi mladi izraziti voljo, da se v tem težkem trenutku brani demokracija in da se z osebno zavzetostjo prispeva h krepitvi naše manjšine.

Sad teh sestankov je dejstvo, da bo letos na kandidatih listah Slovenske skupnosti na Tržaškem veliko število mladih, novih obrazov. Tako bodo nastopali mladi na deželnih volitvah. Na listi za tržaški občinski svet je dobra tretjina kandidatov sprejela kandidaturu na predlog Mladinske komisije. Tudi tretji kandidat na listi, izven abecednega seznama, je predstavnik mlajše generacije. Ravno tako bodo kandidirali mladi na vseh volitvah za rajonske sosvete.

V kratkem bo imela Mladinska komisija sestanke, na katerih bo dokončno izdelan načrt za volivno kampanjo.

Študenti tržaške pravne fakultete

Kolektiv slovenskih študentov sporoča svojim članom in ostali javnosti, ki se za to zanima, da bo iz objektivnih razlogov prenešana napovedana miza o globalni zaščiti Slovencev v Italiji. Predstavniki kolektiva so stopili v stik s predlaganimi predavatelji (člani rimske komisije, ki jih je kot strokovnjake imenovala vanjo deželna uprava). Ti so nalogo tudi sprejeli, zaradi njihovih službenih obveznosti in bližnjega konca univerzitetnega življenja pa smo sklenili, da okroglo mizo prenesemo na jesen.

Se beseda o pravnem seminarju za zamejske študente prava, na katerega so nas vabili iz Ljubljane. O njem kolektiv še nima točnejših podatkov, ki jih bo nemudoma sporočil članom, ko bodo na razpolago.

Protestna stavka dijakov

V torek 16. maja so uprizorili dijaki učiteljska »A. M. Slomšek« v Trstu stavko, ob kateri je profesorski zbor tega zavoda objavil posebno izjavo. V njej ugotavlja, da je negativno mnenje deželnega odborništvaja za šolstvo glede avtonomije slovenskega strokovnega zavoda in ustanovitve dveh tečajev tehniškega zavoda za industrijo samo člen v verigi ukrepov, ki ima-

V Marijinem domu v ROJANU

bo v nedeljo 18. maja ob 17. uri

AKADEMIJA ob 17. obletnici doma

Nastopijo šolski otroci, cerkveni pevski zbor in glasbeni ansambel srednje šole. Nagrajevanje risarskega tekmovanja »ex tempore«. Srečolov. — Toplo vabljeni!

jo očitni namen, da Slovence prikrajsajo za življenjsko važne ustanove. Profesorski zbor obenem protestira proti izigravanju slovenskih zahtev za ustanovitev samostojnega slovenskega šolskega okraja s strani deželnega odborništvaja ter zahteva, da se politika deželne uprave korenito preusmeri, upoštevajoč duha republiške ustave in mednarodnih pogodb. S tem bo deželna uprava dala svoj delež h globalni zaščiti Slovencev v deželi Furlanija-Juljskega Krajina.

dremala, ker sem imela zaprte oči.

Brat je na dolgo in široko prepričeval papana, da mu je nujno potreben počitek, mirno spanje, sprehodi na čistem zraku, predvsem pa odstranitev vseh potrebnih in nepotrebnih skrbi. »Zato čimprej odid! Najbolje in najenostavnejše bo, če sprejmeš Zlatino vabilo.«

Tedaj pa je izbruhnilo iz očeta vse njegovo toliko časa zadržano gorje ter je spregovoril:

»Sinko moj! Odkar sem si to komedian-tinjo nakopal na vrat, zame nikjer ni mesta za počitek, mir, odmor. Izhoda iz moje tragedije ni. Kamorkoli bi šel, bi me spremljale še povečane skrbi, kaj tu počenja in koliko razmetuje. Dokler sem prisoten, vsaj deloma lahko zaviram njeno neverjetno lahkomiselno razpisnost. Njeni Izi so vselej potrebne obleke po zadnji modi, češ da je to nujno pri vajanji za šiviljo že zavoljo ugleda in reklame delodajalke. Njen podivjan sinček trga obleko in obutev brez prizanašanja. Fedora je blaga duša in od njih edina, vredna moje skrbi, vendar, seveda tudi njeno vzdrževanje ni lahko. In sedaj presodi brezumnost

Jurjevanje volčičev in veveric in drugo

Po jurjevanju za izvidnike, vodnice in starejše tržaške skavte in skavtinje je bilo 14. maja jurjevanje za najmlajše člane skavtske družine. Zbrali so se v Bazovici. Ker je bilo vreme nestalno, so imeli obrede na igrišču Slomškovega doma. Maševal je g. Silvo Šuligoj, sledili so pristopi novih članov in članic, ki jih je bilo letos kar 41. Saj so v tem delovnem letu nastale nove skupine na Repentabru, na Kontovelu in na Proseku.

Udeleženci, bilo jih je kakih 90, so se potem podali na gmajno, kjer je bila na sporedu večja skavtska igra. Ko se je vreme skisalo, so se vrnili v Slomškov dom, kjer so izvedli »taborni ogenj«.

V nedeljo 21. maja je pa bil na sporedu za starejše člane izlet v Kanalsko dolino. Tam je bilo srečanje med skavti in skavtinjami s Tržaške, z Goriške in s Koroške. Skupno je bilo prisotnih nad 120 bratov in sester.

DRUŠTVO SLOV. IZOBRAŽENCEV V TRSTU

priredi v ponedeljek 19. maja predavanje dr. B. Senčarja

NASTANEK, POMEN IN VLOGA POSTNE ZNAMKE

Začetek ob 20.15 v društvenih prostorih v ul. Donizetti 3.

Pred koncem šolskega leta bo še nekaj skupnih dejavnosti, vendar stopa zdaj v ospredje vprašanje izbire tabora. Poleti bodo za tržaške skavte in skavtinje trije tabori; posebej za najmlajše ter dva za izvidnike in vodnice. Vsi tabori se bodo zvrstili med 15. julijem in 15. avgustom in sicer v Sloveniji. - ij

Sv. Ivan

V nedeljo 21. maja je priredila svetoivanska osnovna šola »Oton Zupančič« zelo uspelo akademijo ob stoletnici pesnikovega rojstva. Nastop je bil v dvorani Marijinega doma pri Sv. Ivanu. Prireditve se je udeležilo zelo veliko število staršev in sorodnikov naših učencev ter prijateljev slovenske šole. Ob takih priložnostih se vidi, da je še močan slovenski živelj v tem delu mesta.

Nagrada »Devinski grad«

Tudi letos bo podeljena letna nagrada človečanske dobrote in vzajemnosti »Devinski grad«, ki je bila ustanovljena leta 1973 na pobudo kneza Rajmunda della Torre e Tasso.

Nagrado bodo podelili 31. avgusta na javni svečanosti v devinskem gradu. Obstajala bo v pergamentni diplom, ki jo bo utemeljevala, in v vsoti 400.000 lir, ki bo razdeljena: 50.000 lir otroku od 6 do 15 let starosti; 150.000 lir mladeniču od 15 do 25 let starosti; 200.000 lir starejšim od 25 let.

Za nagrado »Devinski grad« 1979 se bodo lahko potegovali vsi občani Devina-Nabrežine, glede katerih dva občana jamčita za dejanje dobrote ali človečanske obnašanje. Ta dva občana bosta morala najkasneje do 30. junija predložiti osebne podatke predlagane osebe za nagrado in zadevno utemeljitev v prošnji, naslovljeni na razsojevalno komisijo nagrade »Devinski grad«, ki ima sedež v devinskem gradu.

mojega položaja: Od štirih mojih otrok so trije že pri svojem kruhu. Ostala mi je na brigi samo najmlajša hči, poškodovana in prizadeta. A namesto, da bi zdaj vso pozornost posvetil njej, jaz, nesrečni stari bedak, vzdržujem štiri tuje osebe. To me grize in razjeda do nerazodnosti. Kadar prinesem plačo, skopni že prvi dan v izplačevanju dolgovi; nato se pa spet nategujemo ves mesec. Moji stiski se celo posmehujejo. Od njenih zakladov, s katerimi me je zaslepila in zapletla, ni ostalo ničesar več. Poslednja zlatina je šla iz hiše za stari klavir. Sprva je zatrjevala, da bodo dekleta najhitreje in najlaže prišle do svojega kruha z znanjem klavirja; zdaj pa čveka, da se za Izo baje resno zanima neki bogat in ugleden mladenič ter da je nujno v taki boljši družbi igrati vsaj neki instrument. Moja tragedija ti je sedaj, upam, znana. Kar odleglo mi je nekoliko, da sem se lahko nekomu mogel malo potožiti... Pred dnevi, ko od razburjenja nisem mogel zaspati, sem se sprehal po hodniku. Vem, da je to ostalim nadležno; toda, kadar zunaj dežuje, se nimam kam dati. Hodim v copatah in kar morem ob-

Šport

Olympia prva na odbojkarskem turnirju v Tolminu

Velika dvorana novozgrajenega šolskega centra v Tolminu, ki ga bo obiskovalo okoli 1500 dijakov in ki leži nedaleč od samega središča Tolmina, je bila prizorišče vseh tekem turnirja »Občinskega praznika in praznika mladosti« v Tolminu v soboto 20. maja. Pod eno samo streho je med drugim prostora v telovadnici za tri odbojkarska igrišča, krog in krog pa še prostora z značilnim orodjem.

Olympia je lahko sprejela vabilo za udeležbo na tem turnirju zaradi premora, ki ga je zanj predvideval prvenstveni kalendar tik pred zadnjo tekmo letošnje sezone, ki bo v soboto 27. maja. Zato je bilo sodelovanje za naše odbojkarje toliko bolj dobrodošlo, saj je zapolnilo nastalo praznino.

Osem Olympijinih predstavnikov je odpovalo v Tolmin pod srečno zvezdo in z visoko moralo nad nedavno z matematično gotovostjo doseženim drugim mestom v lastnem prvenstvu. Tržaški CUS je namreč v predzadnjem prvenstvenem nastopu nepričakovano klonil v Turjaku, tako da ohranja Olympia, kljub počitku, dve točki prednosti nad Tržačani, v zadnjem kolu pa CUS ne more več nadoknaditi zaostanka, ker je tudi v najbolj ugodnih okoliščinah še vedno na slabšem po številu osvojenih setov.

Poleg Olympije, ki je na turnirju zastopala zamejski del Primorske, so tolminski organi povabili še ekipo Bovec, ki je letos, kot zmagovalac slovenske lige, prestopila v drugo zvezno ligo, ter ekipo Izole in Elektro (Nova Gorica), ki sta nastopali prav tako v slovenski ligi. Tekme so se začele že v prvih popoldanskih urah in sicer vzporedno na dveh igriščih. Na enem je Bovec odpravil Elektro s 3:0, na drugem pa se je Olympia morala potruditi z Izolo. 2:1 je bil končni izid. Tako sta se uvrstila v finale Bovec in Olympia, za tretje in četrto mesto pa sta se potegovala Izola in Elektra. Boljša je bila Elektra, ki je s 3:2 premagala precej razočarane Izolčane.

Finale med Bovcem in Olympio se je začel ob 18. uri in je bil prava maratonska bitka, izenačena in vseskozi borbena do končnega žvižga, ki je izzvenel okrog 20.30. Videli smo pet setov izredno kvalitetne in tudi za oko zelo prijetne igre. Razen v prvem setu, ko je Olympia pokazala izredno premoč, predvsem po zaslugi bloka, ki je tudi v tej priložnosti presenetil nasprotnika. Kljub začetnemu 15:2 pa se Bovec ni demoraliziral in je obratno takoj vzpostavil ravnotežje, ker je že v drugem setu izenačil na stanje 1:1. Odtlej je tekma nadaljevala v veliki vzporednosti, z ekipama, ki sta si odgovarjali udar na udar. Do izraza so prišli tudi in predvsem posamezniki, vsak v svoji vlogi. Atletsko zelo dobro podkovanim Bovčanom, z učinkovitim Gašperšičem na čelu, je Olympia zastoparstva enakovrednega Spacapanu in izredno kolektivno in tehnično odbojko, ki je omogočila uporabo vseh atletov, ki so zares igrali z nadpovprečno uspešnostjo in voljo do zmage. Zadnji set, ki se je zaključil s 16:14 v korist Olympije, je navdušil in obenem razočaral številno publiko, ki je zaupala v svoje moštvo.

Po kratki slovesnosti, med katero so bili razdeljeni pokali, je sledila zakuska v hotelu Krn. Požrtvovalnim tolminskim organizatorjem gre naša zahvala. Za Olympijo so igrali: Pavletič, Soban, Ferfolja, Čotič Marko in Štefan, Antonič, Spacapan in Černic. - P. T.

zirno... In tedaj sem pri odprtih vratih kuhinje zagledal pri štedilniku na svojem običajnem mestu sedeti — našo nepozabno rajno mamo...«

»Papale« se je zgrozil brat in tudi jaz sem zatrepetala, oče pa je mirno nadaljeval: »Brisala je solze in potolažila: Kako naj mirno počivam, ko moj zadnji in najljubši otrok leži v bolečinah osamljen, zane-marjen in žalosten. Ti brezumni nesrečnež se razjedaš s skrbmi za tuje osebe, a slep si za stiske najine uboge Nadice, ki kot ranjeno jagnje krotko leži in trpi, ne da bi se pritoževalo...«

Naprej nisem več slišala, ker me je pričel dušiti jok.

(Drugič naprej)

● V Dublinu je neznanec težko poškodoval 87-letnega ustanovitelja Jarije legije Franka Duffa. Napadel ga je na njegovem stanovanju ter udaril po glavi z nekim železnim predmetom. Duff je ustanovil Marijino legijo leta 1921 in je sedaj razširjena po vsem svetu. Zlasti v misijonskih deželah uspešno deluje. Po prihodu komunistov na oblast na Kitajskem so bili njeni člani zelo preganjani.

ALEKSEJ GORIŠKI

Povest uboge Nadice

(9)

Ubogi Janko je bil silno udarjen, ni pa se, revež, tam imel komu potožiti, da bi bil deležen vsaj malo tolažbe. Ves zmeden je zato vsak dan pisaril, če ne meni, pa Vidi ali Fedori, prosil pojasnila in obvestila ter tolažil in bodril.

Meni je med drugim napisal: »Mila Nada, mojega življenja nada! Res sem vate zaljubljen od glave do pete; vendar ne samo v tvoje stopalo, da bi se moralo sedaj vse razdreti. Tudi če bi ti imeli odrezati celo nogo, bi te ne mogel zapustiti. Zame nisi bila lutka, ki izgubi vso vrednost, kadar je razbita. Najina ljubezen ni zgolj telesna, temveč sega veliko globlje. Kar si pisala potrti od žalosti, ne upoštevam. Ali me zares tako slabo presojaš, da bi te moral pozabiti in zapustiti prav tedaj, ko sočutno ljubezen najbolj potrebuješ? Ali bo mati svojega poškodovanega otroka dahnila od sebe? Užalila si me, dasi neho-

Jurjevanje 1978

V nedeljo 14. maja je bil za goriško skavtsko družino poseben dan: imeli smo obljube. Po deževni soboti je nastopilo sončno jutro, zato smo se polni upanja zbrali ob 9. uri v Doberdobo na travniku ob župnijskem domu. Pred začetkom obljube so bile pevske vaje in pa vaje za obljube. V tem času so se zbrali skavti, skavtinja, volčiči in verice iz vseh naših gorških vasi. Nekateri so nas pri maši preštel; trdijo, da nas je bilo okrog 180.

Začel se je obred obljub. Okrog oltarja na prostem smo se uvrstili po vodih. Mašnik dr. Oskar Simčič je najprej blagoslovil rute in značke, ki so znamenje pravega skavta oz. volčiča in verice. Sledile so obljube veric in volčičev. Okrog 30 naraščajnikov je bilo sprejetih v našo organizacijo. Njim in staršem je spregovorila Franka Ferletič. Sledila je maša, pri kateri smo sodelovali s petjem in številni so tudi šli k sv. obhajilu. Morda ni bilo dovolj zbranosti med mašo. Toda gotovo je bilo temu krivo veliko število sodelujočih in pa lepo sonce, ki je sijalo na čistem nebu. Po maši so novi skavti in skavtinja obljubili, da »bodo z božjo pomočjo, kolikor mogoče natančno izvrševali svoje dolžnosti do Boga in do domovine...«. Obljube je položilo 36 skavtov in skavtinj. Njim je spregovoril Mirko Spacapan. Me ne trenutek obljub zmeraj gane, ker me spominja na leta nazaj, ko sem tudi jaz med prvimi skavti na Goriškem napravil

enako obljubo.

Ura je bila enajst in čez. Čas do kosila smo preživeli od prostih igrarh in pomenkih. Potem je prišla »paštašuta«, ki jo je okusno pripravil prijatelj Romano, tako da smo ga povabili, naj tudi na taborjenju sprejme skrb za naše želodce.

Sledil je drugi del srečanja in sicer velike skupne igre, ločeno za volčiče in verice ter za skavte in skavtinja. Igre so bile v polnem teku, ko so se z vzhoda pripteli oblaki in z njimi dež. Najmlajši so svojo igro izpeljali do konca, skavti in skavtinja pa ne. Z avti smo jih šli iskat po gmajni, pa so se nekateri kljub temu pošteno zmočili. Toda skavtu tudi slabo vreme ne pokvari vedrega razpoloženja. Zato smo v dvorani zaključili svoj program s čajem za tiste, ki so bili najbolj mokri.

Prišel je čas odhoda in v dvorani je zadonela pesem: Sklenimo zdaj verigo vsi, predno odidemo... Na svidenje prav vsi vi, bratje...«

Sinjeooki orel

Nov grob

Pretekli teden smo spremili k večnemu počitku tasta pokojnega zdravnika dr. K. Rutarja g. Antona Mervica, ki je dolga leta vodil znano drogerijo »Diana« v gorškem Raštelu. Zadnja leta je užival s svojo ženo zasluženi pokoj v svoji hiši na Travniku. Več časa je bil v bolnišnici pri Sv. Justu, kjer je pri 86 letih tudi umrl. Pogreb s sv. mašo sta opravila v obeh

SLOVENSKA SKUPNOST V GORICI

vabi vse volivce, da podpišejo

KANDIDATNO LISTO ZA POKRAJINSKE VOLITVE

Podpisovanje bo v Gorici v Katoliškem domu v četrtek 25. maja ob 20.30 in v petek 26. maja ob 20. uri.

S seboj je treba imeti osebno izkaznico ali kak drug dokument (potni list, prepustnico, vozniško dovoljenje).

jezikih mestna župnika Persig in Močnik, saj so bili med prisotnimi znanci in prijatelji obeh narodnosti. Naj globoko verni mož v miru počiva, sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

Uspeh slovenske farmacevtke

Goriška občina je razpisala natečaj za mesto lekarnarja v občinski lekarni v Štandrežu. Prijavilo se je več kandidatov, med njimi dr. Marika Koršič, do sedaj uslužbena v lekarni D'Udine nasproti kapucinske cerkve. Imenovana je prejela največ točk in tako zmagala na natečaju. Vse slovensko občestvo v Gorici ji k uspehu iskreno čestita.

Družinska sreča

Župnijska skupnost iz Doberdoba iskreno čestita Adrijani in Silvanu Ferletič ob rojstvu male Erike, ki je osrečila tudi bratca Luko.

Prvo sv. obhajilo pri Subidi

Slovenski verniki pri Subidi (Krmin) smo zopet doživeli veselo slovesnost. V nedeljo 7. maja je pristopilo k prvemu sv. obhajilu šest otrok, kar je za naše razmere lepo število. Prvoobhajanci so bili Gian Luka Anzelin, Mavricij Buzinel, Massimo Misigoj, Damjan Prinčič, Barbara Srednik in Sara Zuppel.

Slovesno mašo in priložnostni nagovor je imel dr. Oskar Simčič, somaševala pa sta gg. Mirko Rijavec in Stefan Tonkli. Vsa slovesnost je bila zelo prisrčna, tako da so bili številni verniki iskreno ganjeni.

Vsa pohvala veroučitelju Danijelu Pintarju ter učiteljicam Anki Černic in Lidiji Jarc, ki so otroke dobro pripravili, pa še vsem drugim, ki so prispevali za ubrano petje in za prav tako lepo ureditev oltarja in cerkve. Bog daj še mnogo takih dni.

Vodopivčeva proslava na Mirenskem Gradu

V nedeljo 21. maja je bila na Mirenskem Gradu Vodopivčeva proslava ob 100-letnici skladateljevega rojstva. Nastopilo je pet zborov (Kapela, Bukovica, Vrtojba, Branik in Miren) z izključno Vodopivčevimi skladbami. Opazno pa je, da ob teh proslavah zbori segajo le po železnem repertoarju tega primorskega skladatelja. Izjemno smo slišali zbor s Kapele, ki je podal Himno sv. Frančišku in zbor iz Branika, ki je tudi predstavil neko manj znano skladbo. Mogočno je tudi izzvenela malo izvajana Zapoj veselo, o kristjan mirenskega zbora.

Ob vzhodu v cerkev je bila tudi razstava Vodopivčevih del, njegovih osebnih predmetov in zlasti dokumentov takratne gorške policije, kako je ocenjevala gospoda Vinkota.

Navzlic slabemu vremenu se je zbralo veliko ljudi, saj se ob imenu Vinka Vodopivca in ob petju njegovih pesmi razne vsake primorske duše, zlasti ko se spomni na čase, ko so našega človeka bodrile njegove pesmi, da je laže prenašal trpljenje in ponižanja tistega časa.

Kmečko-delavska posojilnica v Sovodnjah

Praznuje letos 70-letnico svoje ustanovitve. Ustanovljena je bila leta 1908. Svoj letošnji občni zbor je imela sredi aprila v sovodenjskem Kulturnem domu. Upravni odbor je seznanil člane posojilnice o poslovanju v preteklem letu. Z ozirom na poprejšnje leto so se hranilne vloge dvignile za 190 milijonov, kar pomeni 24-odstotno povišanje. Povečal se je tudi obseg njenega poslovanja. Premoženje posojilnice znaša sedaj okoli 100 milijonov lir. Vodstvo je preusmerilo naložbe pretežno v vrednostne papirje, kar je bolj gospodarno. Čisti dobiček od lanskega leta znaša nekaj nad 6,5 milijonov lir.

Ta posojilnica bi morala biti naši javnosti bolj poznana. Zunaj sovodenjske občine malokdo zanjo ve. V slovenskem tisku ne najdemo njenih opozoril, pa tudi v telefonskem imeniku ni vpisana. V poročilu o poslovanju v preteklem letu ni omenjeno delovanje lastne menjalnice, kar pomeni, da je sploh ni. V bližnji prihodnosti bo zgrajen v Štandrežu velik mejni prehod in bilo bi primerno misliti, da se kje v bližini odpre njena poslovalnica in se izkoristi za menjalne in denarne posle turistični in prevozniki promet, ki bo v velikem obsegu to potekal.

UDELEŽENCE romanja v Španijo in Lurd obveščamo, da za Španijo ni dovolj osebna izkaznica, ampak potni list (toda brez vizuma). Tako so nam sporočili iz španskega konzulata v Benetkah in pojasnili, da je res nekaj časa lani bilo mogoče potovati v Španijo z osebno izkaznico, a je bil nato odlok kmalu preklican. Od potovalci bomo, kot smo že objavili, v torek 25. julija zjutraj istočasno iz Trsta in Gorice. Potovanje traja 9 dni in se vrne v sredo 2. avgusta zvečer. Posamezniki se lahko še prigrasijo, ker je v vsakem avtobusu še po pet mest na voljo. Plačajte čimprej preostalo vsoto. Zadnji rok je 30. junij. Celotna vsota znaša 280.000 lir. Za informacije se obračajte na upravo Katol. glasa, Gorica, tel. 83177 ali na g. Stanka Zorka v Trstu, tel. 414646.

★

OBVESTILA

Legalna ura stopi v veljavo v Italiji v soboto 27. maja polnoči. Takrat se katalci na uri pomaknejo za eno uro naprej. Legalna ura bo trajala celo poletje do zadnje nedelje v septembru, tj. do 24. sept.

Praznik sv. Rešnjega Telesa v Gorici se bo obhajal tako, da bo v nedeljo 28. maja zvečer ob 18. uri koncelebrirana maša v cerkvi Srca Jezusovega. K somaševanju so vabljeni vsi gorški duhovniki, posebno še župniki. Verniki naj se zberejo v cerkvi, kjer se bo pela latinska maša De angelis; očenaš se bo pel v latinščini. Med mašo bodo pesmi v italijanščini in slovenščini. Letos bo torej odpadla v Gorici tudi simbolična procesija z Najsvetejšim in blagoslov. Že lani smo opozorili in letos ponavljamo: Praznik sv. Rešnjega Telesa bi ne smel biti samo v koncelebrirani maši, temveč tudi v kakem primernem zunanjem slavlju evharističnega Jezusa. Ali evharistični Jezus nima več pravice stopiti na mestne ulice in trge?

Birma pri Sv. Ivanu bo v nedeljo 28. maja med opoldansko mašo. Gospod nadškof bo podelil zakrament svete birme 12 kandidatom.

Slikar Andrej Košič razstavlja od 15. do 31. maja svoje akvarele v umetniški galeriji »La Bottega« v Gorici, ul. Nizza 4. Razstava je odprta ob delavnikih od 17.30 do 20. ure, ob nedeljah od 11. do 13. ure.

Zaključna šolska prireditev. Osnovna šola v ul. Vittorio Veneto v Gorici vabi na zaključno šolsko prireditev, ki bo v soboto 27. maja ob 11. uri v šolskih prostorih.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

priraja 3., 4., 10. in 11. junija v Štandrežu tradicionalni

PRAZNIK ŠPARGLJEV

Nastop folklorne skupine, pevskih zborov in domače dramske skupine.

Enodnevní izlet na Rab. 1. junija 1978 priraja sekcija Slovenske skupnosti v Dolini enodnevní izlet na otok Rab, kjer je bilo med vojno (1941-43) taborišče slovenskih deportirancev. Spotoma si bomo ogledali Senj, Crikvenico in Trsat. Cena potovanja (avtobus+trajekt) 7.000 lir. Čas za vpisovanje je do 30. maja, oziroma do zasedbe mest. Vpisujejo Mario Zahar, Zabrčez 12, tel. 228481 in drugi vaški poverljivi.

Klub starih gorških študentov vabi na odkritje doprsnega kipa Lojzeta Bratuza na Erjavčevi cesti v Novi Gorici. Proslava bo v nedeljo 11. junija. Uro odkritja bomo javili prihodnjič. Sodelovali bodo trije pevski zbori: »Lojze Bratuž« iz Gorice, nonet iz Sovodenj in šolski mladinski zbor novogoriške gimnazije. Slavnostni govornik bo dr. Marjan Brečelj iz Ljubljane.

Izšla je že zadnja številka »Pastirčka« pa še mnogi gg. poverjeniki niso poravnali svojih obveznosti do lista. Naj storijo to takoj in olajšajo delo upravi, obenem pa pomagajo, da bodo obveznosti v tiskarni čimprej poravnane.

ZAHVALA

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti našega dragega očeta

Benedikta Kristančiča

Posebna zahvala števerjanskemu župniku Antonu Prinčiču, domačim pevcem, darovalcem cvetja in vsem, ki so dragega pokojnika spremili na njegovi zadnji poti.

Zena Marija, hčere Marija, Nada, Ivanka in sin Marjan ter ostali sorodniki v Jugoslaviji

Izjave - Gorica - Podgora - Krmin - Medea, 24. maja 1978

Radio Trst A

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 28. maja do 3. junija 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.30 Šolska prireditev. 11.00 »Tonček in njegov balonček«. 11.40 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Peveci in ansamblji. 9.30 S kuhinjo po svetu. 10.05 Koncert. 10.30 O ženski stvarnosti v literaturi. 12.00 Poslušali boste. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.00 Glasbeni ping pong. 16.30 Mladi izvajalci. 17.05 Zbor »J. Vlahovič« iz Zagreba, 1. del. 18.05 Cas in družba.

Torek: 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Oddaja za otroški vrtec. 10.15 Koncert. 10.35 Pisma M. I. Marenzi. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Zbor »J. Vlahovič« iz Zagreba, 2. del. 18.05 Pravorečje.

Sreda: 9.05 Lahka glasba. 9.30 Antologija ljubzenske lirike. 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.10 Pojmo po naše. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladina. 14.20 Kličite Trst 31065, 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mladi izvajalci. 18.05 »Mesečnik«, satirična oddaja.

Četrtek: 9.05 Jaz. 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 Družina v sodobni družbi. 13.15 Primorska poje. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Kaj je novega v diskoteki. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Duo Agostini-Gulli. 18.05 Slovenska književnost v Italiji.

Petek: 9.30 Iz beležnice Borisa Pahorja. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 11.00 Oddaja za šole. 12.00 Opera. 12.45 Pristopanje... 13.15 Primorska poje. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Mladi in glasba. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelji. 18.05 Kulturni dogodki v deželi.

Sobota: 9.30 Pregovori tedna. 10.05 Koncert sredi jutra. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Mladina. 14.20 Gremo v kino. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Direktor Campa«. Izjava Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

DAROVİ

Za sklad Katoliškega glasa: N. N., Toronto, 5.000; F. Silva, Gorica, 2.000; Emilija Pangos, Trst, 2.000; Ana Marušič, Sovodenje, 2.000; J. K., Avstrija, 1.500 lir.

Za Zavod sv. Družine: Meri Melcer, Sovodenje, 5.000 lir.

N. N. iz Brd: za kapelo p. Leopolda 2.000; za lačne po svetu 2.000, za cerkev sv. Ivana v Gorici 2.000, za misijone 2.000 lir.

Za cerkev v Zgoniku: N. N., Salež, 10.000.

Za skupnost Družina Opčine: N. N., Salež, 15.000; N. N., Salež, 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Sosič v spomin prof. Ivana Sosič 10.000; Danica Sferza 1.000; Carlo Vatta v spomin sestre Violette 40.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Oberti v spomin svake Lojzeta Pisani 5.000; Ondina Troiani ob smrti drage mame Teodore 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N., Opčine, 10.000 lir.

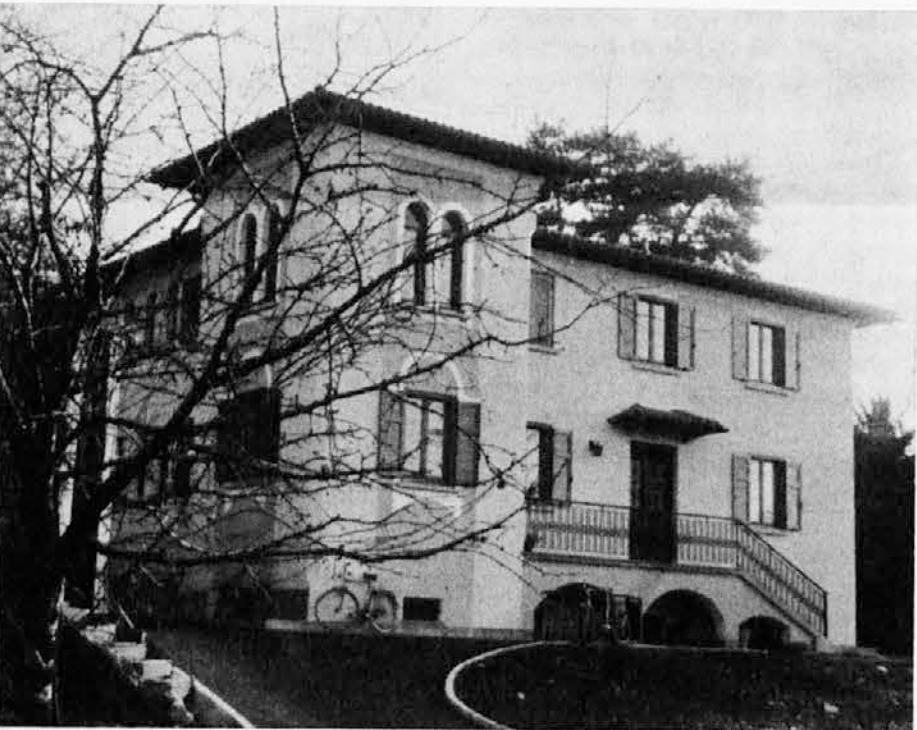
OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Aloizijevišče v novem domu

Bivša hiša pok. dr. Andreja Pavlice, preurejena za slovensko Alojzijevišče v Gorici

Z nastopom letošnjega leta so se gojenci slovenskega zavoda Alojzijevišče preselili v prenovljeno stavbo v nekdanji ulici Soškega mosta v Gorici, danes ulica Don Bosco 60. Hiša je pripadala zaslužnemu rajnemu msgr. Pavlici, znanemu gorškemu duhovniku, krščanskemu in narodnemu buditelju.

Nahaja se tik Zavoda sv. Družine, ki ga vodijo slovenske šolske sestre. Te oskrbujejo otroke osnovnih šol in ženske mladino. Na drugi strani hiše pa je zavod in šola salezijancev.

Ker stoji Alojzijevišče na majhni višini, ima izredno lep razgled na zahodno okolico Gorice, do Podgore, na Kalvarijo, proti Pevmi in Št mavru ter na Oslavje in Goriška Brda. Okrog hiše je veliko zelenja, v njem je urejeno športno igrišče za odbojko in košarko.

Alozjievšče v Gorici je najstarejši slovenski zavod na Primorskem, ustanovljen na pragu tega stoletja. Iz njega je izšlo veliko kulturnih delavcev in duhovnikov, ki so zadnjega pol stoletja oblikovali kulturno in narodno ter duhovno življenje Primorske. Brez njih bi bilo slovenstvo na Primorskem bistveno osiromašeno. Zato je prav in upravičeno, da zavod tudi danes nadaljuje z narodnim, krščanskim in kulturno-vzgojnim izročilom.

Današnji čas je gotovo v marsičem drugačen od preteklih let. Prišla je razdelitev Primorske po zadnji vojni in s tem je bilo slovensko občestvo na italijanski strani dokaj prizadeto, predvsem po svoji številčnosti. Po mnogih letih pa se je vendar začelo novo vzdušje tudi v zamejstvu. Sedaj tudi pri večinskem narodu poudarjajo odprto in večkulturnost, ki obstaja pravzaprav že

stoletja, čeprav se je komaj danes začela tudi uradno priznavati.

Slovenskemu zavodu Alojzijevišče niso bili prihranjeni težki časi. Pod fašizmom je bilo njegovo delovanje popolnoma zatirto, zaplenjena lastna stavba, ki mu vse

ZAVOD IN ODBOR SLOVENSKEGA ALOJZIEVIŠČA

vabita naše ljudi, zlasti še bivše gojence in dobrotnike

NA SLOVESNO OTVORITEV NOVIH ZACASNIH PROSTOROV v ul. don Bosco 60 v Gorici

Svečanost bo v nedeljo 4. junija ob 16. uri s sledečim sporedom:

- sv. maša za dobrotnike in kapeli Zavoda sv. Družine;
- poročilo o zavodu in njegovem sedanjem stanju;
- ogled novih zavodskih prostorov.

do danes ni bila vrnjena. Vsa povojna leta je zavod bival kot najemnik v stavbi, ki si jo je bil postavil s pomočjo zavednih slovenskih ljudi kmalu po svojem nastanku. Danes je ta stavba dotrajana in Alojzjievšče se je moralo nujno preseliti v druge primernejše prostore, dasi si je s prenovitvijo in gradbenimi deli nadelo težko denarno breme. A vse to z zaupanjem v pomoč slovenskih ljudi, ki jim je do tega, da se ohrani ta ustanova, ki je priča slovenske narodne in kulturne prisotnosti v gorškem mestu in deželi v zadnjem stoletju.